Զահիր-վերբեսմի, պ. որ ընդ արտաքին կերպարանս երևցն միայն հայի է՝ ոչ սիրտ ներքինայն. qui se contente de l'apparence des choses, qui ne s'occupe que de l'extérieur.

Զահիք, ա. որ ծիծաղի. qui rit.

Զահլ, ա. եղ. եզհալ, զուհուլ, յժ. վրեժ. 2. ատելութիւն. vengeance; 2. haine.

Զահլաբ, ա. այպանող. moqueur, railleur.

Զահմ, ա. (իզմիհամ.) ամբոխ. խռնուն. foule, presse.

Զահմ(ի), ա. (սրգընմի բ.) աշխատութիւն. վաստակ. peine, fatigue.

— **վերմիք**. աշխատ առնել. donner de la peine, peiner, fatiguer.

— **չերմիք**. աշխատ լինել. se donner de la peine.

Զօգ — **իլէ**. մեծաս աշխատութիւնամբ. à grand'peine.

Զահմի(ի)լի, պ. աշխատեցուցիչ. ծանրաբեռնուն. fatigant, pénible, difficile.

Զահր, ա. եղ. զուհուր, յժ. ինչուն. 2. արտաքին գոյ կերպանի. dos; 2. sens extérieur du Coran.

Զահրե, ա. տես Զախիրե։

Զահք, ա. ծիծաղիլ. ծաղր առնել. rire, se moquer.

Զահֆ, ա. փոնդոյ որ խառնի ի վերայ ընդամենոյ. troupes qui marchent à l'ennemi.

Զաղ, պ. (գարդա. զուրաղ.) գոյն. 2. վիճակցիլ. 3. անկեան ուղղան. corneille (au bec et aux pieds rouges); 2. dénonciateur; 3. entaille sur les extrémités de l'arc. [lan.

Զաղան, պ. (չայլաղ.) ցին. mi-

Զաղար, ա. հեծելոյզ պատանի. lévrier, limier.

Զաղարա, ա. ընդեր ընդերի հարիոց յիշեալոյ մանկիկ. échantillon de pelisse.

Զաղզաղա(ի), ա. անիմաստ բան. հնչանք. parole vide de sens, chuchotement.

Զաղի, ա. հղալ դնդիլ. serrer en poussant.

Զաղկնէ(ի), ա. ատելութիւն. ինքնահանութիւն. haine.

Զաղլամագ, ա. փայլեցուցանել. որել. polir; aiguiser.

Զաղլեմի(ի), ա. գարմայա. 2. խոհեմ. 3. թաքուցեալ գեն. doute; 2. soupçon; 3. haine cachée et profonde.

Զա՛ճ, ա. (չիտաեի իլէ էօիէ գաղմագ. տէ՛ էի.) ի բաց հալել. (re)pousser.

Զաճ, ա. արլաղ. ծծմբայ ինա. vitriole; acide sulfurique.

Զաճիր, ա. որ արգելու. որ վանէ. qui interdit, qui défend, qui pousse.

Զաճր, ա. անյանութիւն. ճղճանք արդի. être en angoisse, éprouver un serrement de coeur; angoisse.

Զա՛մ, ա. ասել ի խոցէ. խոցէլ. խոցեալ. ասել. բան. énoncer une opinion, croire, penser; avis, opinion; parler, dire; parole, dire.

Զամախմ, ա. յժ. զամիմ(ի), եղ.

Զամանն, ա. յժ. (զամիսեմի, եղ.) սեպհականութիւնք. propriétés des choses, qualités innées.

Զամանիր, ա. յժ. զամիր, եղ.

Զաման, ա. երաշխաւորել լինել. երաշխաւորութիւն. se porter caution (ou garant); caution, garantie.

Զամէտ, ա. պատել զվերք. panser une plaie; pansement.

Զամի, պ. (զամղ. ա.) խէժ. gomme.

Զամիլ(ի), ա. (թէմալէլիի հայվանը.) գրաստ. 2. (թէմալէլիի էիւրիս.) բեռն. bête de somme; 2. charge, fardeau.

Զամիմ, ա. յարեալ. նոր. ajouté, joint.

Զամիմ(ի), ա. եղ. զամամիմ, յժ. յաւելուած. 2. յաւելուած (ի գիրս). addition; 2. appendice.

Զամին, ա. ընդ. երաշխաւոր. garant, caution.

Զամին, ա. ած. (քէֆիլ.) երաշխաւոր. garant, caution.

Զամիր, ա. եղ. զամամիր, յժ. սիրտ. 2. գոյ. խորհուրդ. 3. գեր-